

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№28

гр. Перник, 10.02.2011 г.

Административен съд Перник, в закрито съдебно заседание на десети февруари през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При секретаря Т. М., като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 16 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините /ЗОДОВ/.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба, с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ, подадена от Г. *** против Община гр. Радомир с претенция да бъде осъдена да му заплати направени разноски за адвокатски хонорар по НАХД № 70/2010 г.. В уточнението дадено в съдебно заседание, пълномощника на ищеца конкретизира, че претендира вреди от административен акт, които е отменен с влязло в сила решение. Вредите ги определя като имуществени и като настъпили в пряка причинна връзка с наказателното постановление. В първото по делото заседание прави изменение на иска и конкретизира, че исковата претенция да се счита за предявена за сумата от ЮОлсва, представляваща заплатен адвокатски хонорар във връзка с воденото дело от административно наказателен характер № 70/20 Юг. в районен съд Радомир. Други вреди не претендира.

Ответната страна по иска не изпраща представител.

Окръжна прокуратура Перник, чрез прокурор Стефанова пледира, че исковата претенция с неоснователна. Съображенията са, че не е налице пряка причинна връзка между издаденото наказателно постановление и направените разноски за адвокатско възнаграждение. Отделно от това счита, че наказателното постановление по своята правна природа не представлява административен акт по смисъла на АПК.

От събраните по делото доказателства и изложените в съдебно заседание доводи, Административен съд Перник намира подадената искова претенция за процесуално недопустима, съгласно нормата на чл. 204 от АПК.

По делото с изискано и приложено НАХД № 70/20 Юг. по описа на районен съд Радомир. От него е видно, че административно наказателната отговорност на Бальов е ангажирана със съставяне на акт за установяване на административно нарушение № 2 от 22.10.2009г. от Г. ***. И същият е отразено, че на 22.10.2009г. лицето е пуснало на свободна паша стадо от крави и овце в земеделски масиви, собственост па други лица. Кмета на гр. Радомир, въз основа на акта за установено административно нарушение с издал наказателно постановление № 1 от 13.01.2010г., с което с постановил лицето да заплати глоба в размер на 100лсва. Недоволен от така издаденото наказателно постановление с останал ищеца, като го с оспорил по съдебен ред пред Радомирски районен съд. Образувано е ПАХД № 70/20 Юг. по описа па същия съд. По делото е представен договор за правна защита и съдействие № 49 от 31.03.2010г. между Г.Б. и П.Е.Т., с предмет защита по НАХД № 70. Договореното и платено възнаграждение е в размер на 100 лева. С решение № 80 от 27.04.2010г., по НАХД № 70/20Юг. районен съд Радомир с отменил оспореното наказателно постановление. Решението па районен съд Радомир не е обжалвано и е влязло в сила. Други доказателства не се ангажират.

С оглед на така описаната фактическа обстановка, настоящия състав приема, че иска е с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, които препраща към глава единадесета от АПК.

Допустимостта на претенцията се обуславя от предварителната отмяна на административния акт по "съответния ред"- чл. 204, ал. 1 от АПК. "Съответния" ред с този предвиден в АПК. А по реда на АПК се оспорват индивидуални, общи или нормативни административни актове. Обжалването на издадено наказателно постановление не с по реда на АПК, а става в производство по специален закон - раздел V на ЗАТПП, като редът на АПК се прилага само относно касационното обжалване на решенията на районния съд-чл. 63 от ЗАНН. Освен това жалбоподателят сезира по ЗАПП районния съд, а не административния съд, поради което е предвиден различен ред за защита срещу индивидуални, общи, нормативни административни актове и наказателни постановления. Следователно искът може да се предяви само за вреди от административен акт, който с отменен по съответен ред, предвиден в АПК, по не и в друг закон. С оглед на това държавата и общините не носят отговорност за вреди, които са настъпили от незаконосъобразно наказателно постановление, издадено за административно наказване по ЗАНН. От доказателствата по делото не се установява за жал бо подател я Г. Бальов да са настъпили прстсндираните вреди в размер на 100 лв. от незаконосъобразния административен акт, отменен по реда на АПК. В случая тази сума представлява разноските за адвокатско възнаграждение по повод проведеното адмиипстративно-наказателно производство по НАХД № 70/2010 г. на Районен съд гр. Радомир по обжалваното наказателно постановление. Но, тези разходи за жалбоподатсля не са вреди, произтичащи от незаконосъобразен акт на административен орган, а са в резултат па успешно реализирано право на съдебно производство. Занлашансто им се дължи на договорно основание, предвид наличното облигационно правоотношение между страните, но не и с оглед отменения акт. От друга страна, тези разходи не могат да се определят като пряка и непосредствена последица от акта, липсата на причинна връзка по смисъла ма чл. 4 от ЗОДОВ налага извода, че не е осъществен фактическия състав за ангажиране отговорността на държавата. Следва да се има в предвид, че не се дължал' разноски направени при обжалване на наказателно постановление и па друго основание. Съгласно препращащата норма па чл. 84 ЗАНН за производството пред районния съд по жалби срещу наказателни постановления се прилагат разпоредбите на ППК. По в глава единадесета, раздел III от НПК, няма норма, която да предвижда присъждане па направените от жалбоподателя разноски в това производство, включително за процесуално представителство. Приложимият процесуален закон не признава право па жалбоподатсля за разноски по водене на административнонаказателно дело, поради което държавата не дължи заплащането им, а прстспдирапсто им па основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ с заобикаляне на процесуалния закон.

За уважаването на иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ с необходимо по безспорен начин да се установят следните предпоставки: -незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред. - вреда от такъв административен акт и - причинна връзка между постановления незаконосъобразен акт и настъпилия вредоносен резултат. Изискването за кумулативност на тези условия се изразява в това, че липсата па едно от тях води до непълнота па сложния фактически състав, поради което не може да се реализира отговорността па държавата или общините по предвидения специален ред. Доказателствената тежест в такъв процес е върху ищеца. Ищецът с този, който следва да докаже настъпването на вреди, както и причинната връзка между лях и незаконосъобразните актове, действия или бездействия па административния орган или длъжностни лица. В конкретния случай по делото съдът не намира прсгърпявапс на вреди

от имуществен характер различни от заплатения адвокатски хонорар. Предвид неустановяване на вреди, за ищеца, които да се к причинна връзка в рсчутат ма незаконосъобразни актове, действия и бездействия па ответника, отменени по съответния ред, искът се явява и неоснователен, по тези мотиви са по съществото па спора и не оказват влияние върху допустимостта па иска.

Настоящият състав па съда изхожда от общия принцип, че всички разходи. които страната неоснователно и по вина на административнонаказващия орган е направила, във връзка с процес по оспорване законосъобразността па издадено от него наказателно постановление, следва да й бъдат възстановени. В такъв случай ораната следва да търси рспарирапс на понесените разноски по общия ред па ЗЗД, като вреди произтичащи от "непозволено увреждане", защото това е правния институт, който урежда последиците от увреждане па лични или материални блага при нарушение па общата забрана на закона да не се вреди другиму. В тези случаи деликвсптът дължи обезщетение за причинените морални и материални вреди.

Така мотивиран, Административен съд Перник, приема предявения] с исковата молба от Г.Б.Б. *** за присъждане па 150 лева имуществени вреди за недопустим, поради което

О 11 Р Н Д Е Л И:

Отменя дадения ход на делото по същество.

Прекратява производството по АД № 16/2011 г. по описа па Административен съд Перник.

Оставя без разглеждане предявеният с исковата молба от Г.Б. *** за присъждане на 100 лева имуществени вреди.

Връща исковата молба па Г.Б.Б.,***.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-мо дневен срок от съобщаване па страните за изготвянето му.

Съдия: /п/